सहदेव निवर्त्तस्व ननु त्वमसि मे प्रियः। शरीरादपि माद्रेय मां मात्याक्षीः कुपुत्रवत्।
व्रजन्तु भ्रातरस्येऽमी यदि सत्याभिसन्धिनः। मत्परित्राणजं धर्म्ममिहैवत्वमवाप्नुहि।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं विलपतीं कुन्तीमभिवाद्य प्रणम्य च। पाण्डवा विगतानन्दा वनायैव प्रवव्रजुः।
विदुरश्चापि तामार्त्तां कुन्तीमाश्वास्य हेतुभिः। प्रावेशयद्गृहं चत्ता स्वयमार्त्ततरः शनैः।
धार्त्तराष्ट्रस्त्रियस्ताश्च निखिलेनोपलभ्य तत्। गमनं परिकर्षञ्च कृष्णाया द्यूतमण्डले। २९२५
रुरुदुः सुखनं सर्व्वा विनिन्दन्त्यः कुरून्भृशं। दध्युश्च सुचिरं कालं करासक्तमुखाम्बुजाः।
राजा च धृतराष्ट्रस्तु पुत्राणामनयं तदा। ध्यायन्नुद्विग्नहृदयो न शान्तिमधिजग्मिवान्।
स चिन्तयन्ननेकाग्रः शोकव्याकुलचेतनः। चत्तुः संप्रेषयामास शीघ्रमागम्यतामिति।
ततो जगाम विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनं। तं पर्य्यपृच्छत् संविग्नो धृतराष्ट्रो नराधिपः।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि अनुद्यूतपर्व्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तमागतमथोराजा विदुरं दीर्घदर्शिनं। सशङ्कइव पप्रच्छ धृतराष्ट्रोऽम्बिकासुतः। २९२०
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं गच्छति कौन्तेयो धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः। भीमसेनः सव्यसाची माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ।
धौम्यश्चैव कथं चत्तर्द्रौपदी, च यशस्विनी। श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्व्वं तेषां शंस विचेष्टितं।
॥ विदुर उवाच ॥ वस्त्रेण संवृत्य मुखं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः। बाहू विशालौ संपश्यन् भीमो गच्छति पाण्डवः।
सिकता वपन् सव्यसाची राजानमनुगच्छति। माद्रीपुत्रः सहदेवो मुखमालिप्य गच्छति।
पांशूपलिप्तसर्व्वाङ्गो नकुलश्चित्तविह्वलः। दर्शनीयतमो लोके राजानमनुगच्छति। २९२५
कृष्णा च केशैः प्रच्छाद्य मुखमायतलोचना। दर्शनीया प्ररुदती राजानमनुगच्छति।
धौम्यो याम्यानि सामानि रौद्राणि च विशाम्पते। गायन् गच्छति मार्गेषु कुशानादाय पाणिना।
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ विविधानीह रूपाणि कृत्वा गच्छन्ति पाण्डवाः। तन्ममाचक्ष्व विदुर कस्मादेवं व्रजन्ति ते।
॥ विदुर उवाच॥ निकृतस्यापि ते पुत्रैर्हृते राज्ये धनेषु च। न धर्म्माच्चलते बुद्धिर्धर्म्मराजस्य धीमतः।
योऽसौ राजा घृणी नित्यं धार्त्तराष्ट्रेषु भारत। निकृत्या भ्रंशितः क्रोधान्निन्मीलयति लोचने। २९३०
नाहं जनं निर्दहेयं दृष्ट्वा घोरेण चक्षुषा। स पिधाय मुखं राजा तस्माद्गच्छति पाण्डवः।
यथा च भीमो व्रजति तन्मे निगदतः शृणु। बाहोर्बले नास्ति समो ममेति भरतर्षभ।
बाहू विशालौ कृत्वाऽसौ तेन भीमोऽपि गच्छति। बाहू विदर्शयन्राजन् बाहुद्रविणदर्पितः।
चिकीर्षन् कर्म्म शत्रुभ्यो बाहुद्रव्यानुरूपतः। प्रदिशन् शरसम्पातान् कुन्तीपुत्रोऽर्ज्जुनस्तदा।
सिकता वपन् सव्यसाची राजानमनुगच्छति। असक्ताः सिकतास्तस्य यथा संप्रति भारत। २९३५
असक्तं शरवर्षाणि तथा मोक्ष्यति शत्रुषु। न मे कश्चिद्विजानीयान्मुखमद्येति भारत।
मुखमालिप्य तेनासौ सहदेवोऽपि गच्छति। नाहं मनांस्याददेयं मार्गे स्त्रीणामिति प्रभो। पांशूपलिप्तसर्व्वाङ्गो नकुलस्तेन गच्छति।
एकवस्त्रा प्ररुदती मुक्तकेशी रजस्वला। शोणितार्द्राक्तवसना द्रौपदी वाक्यमब्रवीत्।